

Hugo Simberg. Dödens trädgård, 1896. akvarell och gouache på papper, limmat på etsningspapper, 15,8 x 17,5 cm. Finlands Nationalgalleri / Konstmuseet Ateneum. Bild: Finlands Nationalgalleri / Könnönen, Jouko



USKONNONOPETUS . FI

I SAMARBETE MED:



ATENEUM



utforska bilden

med
alla
sinnen



UPPLEV OCH BESKRIV

Läraren handleder

1. Vilka färger, former och gestalter ser du?
2. Vilka kroppsställningar eller vilken rörelse ser du i bilden? Visa med kroppen!
3. Vad händer på bilden?
4. Vilka dofter och smaker kunde bilden innehålla? Vilka ljud hörs i bilden?
5. Var i bilden skulle du själv vilja vara? Varför?



UTFORSKA OCH TOLKA

Läraren berättar/informationssökning

1. Vem har gjort bilden?
2. När, var och för vilket ändamål har bilden skapats?
3. Hurdan relation sinsemellan har bildens gestalter?
4. Vad i bilden anknyter till religion?
5. Vilka likheter och skillnader hittar du mellan bilden och ditt eget liv?



PRODUCERA EGNA BILDER

individuellt / i grupp

Fortsätt bilden

Vi ser bara en del av helheten i bilden. Vad finns utanför bilden? Fortsätt bilden i en valfri teknik. Placera dig själv i bilden på ett önskat ställe.

Bildberättelse

Vad händer i bilden? Vad säger personerna till varandra? Vad hände före bilden och hur fortsätter händelserna efter den? Gör en egen serie om bilden i en valfri teknik.

BAKGRUNDSINFO

Konstverket Dödens trädgård skapades av den unge Hugo Simberg (1873-1917) under hans första resa till Paris. Dödsfiguren hade han redan använt tidigare och den förekommer i många av Simbergs verk. Senare skapade han flera versioner av Dödens trädgård och med olika tekniker. En av dem är en freskomålning i Tammerfors domkyrka.

Det goda och det onda, det jordiska och det himmelska, det mänskliga och det gudomliga är centrala teman för Simberg. Han utforskar dessa teman på samma gång enkelt, ofta humoristiskt men även mångdimensionellt och djupt. Till exempel änglar, djävlar och dödsfigurer framträder i Simbergs verk som en del av människans vardagliga liv.

Simberg ville mycket sällan förklara sina verk. Han betonade att det inte finns en enda rätt tolkning, inte ens konstnären kan bestämma hur verket ska tolkas. Varje betraktare skapar en betydelse och upplever konstverket på sitt eget sätt.

SYMBOLIK

I den medeltida europeiska bildkonsten var det vanligt att ett skelett symboliserade döden. Simberg hade på sina resor kommit i kontakt med det här sättet att avbilda döden. I konstverken skrattade döden ofta när han tog med sig urskillningslöst både rika som fattiga.

Dödsfigurerna i Hugo Simbergs trädgård tycks däremot le på ett vänligt sätt. Döden har klätt sig anspråkslöst i svart. Svart är sorgens, ärans och värdighetens färg. Döden är välvillig och respektfull. Ömhet och kärlek förmedlas starkt i konstverket. Ömheten uttrycks genom trädgårdsskötseln, så som att vattna blommor, trots att dessa är torra och vissnade. Simberg har betonat situationens vardaglighet genom bekanta föremål, vattenkannen och handduken som hänger på tork.

Trädgården ser ut som en gravgård där krukorna är gravar och blommorna är själarna som vilar där. Blommorna är alla unika och sköra precis som vi människor.

Skelettet längst fram leder betraktaren genom den labyrintliknande trädgården. Vi måste stanna upp – vi kommer inte förbi någon annan väg. I bakgrunden ser vi en väg som leder framåt. Vi ser inte vart den leder. Dödens gåta är inte löst. Trots det ser vi gröna skott på trädet i bakgrunden. De gröna skotten symboliserar löftet och det nya livet.